

fast, at der skal være et ottende Bispembede, kan man faa Lejlighed til at gøre de ironiserende Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Ringkøbing fremsatte, men hvis man ikke lægger dette ind i Lovforslaget, men derimod siger, at det, vi gør her, er, at vi giver en Sognemenighed og dens Præst en fri Stilling indenfor Folkekirken, med andre Ord fritager denne Sognemenighed og Præsten for det specielle biskoppelige Tilsyn, er der ikke nogen som helst Plads for ironiserende Bemærkninger om, at man ved dette Lovforslag vil gøre Kirkeministeren til en ottende Biskop.

Det ærede Medlem antydede til sidst, idet han bemærkede — jeg var efter det ærede Medlems Tale lige ved at sige: naturligtvis —, at det Parti, han var Ordfører for, ikke vilde gaa med til Lovforslaget, at der kunde være Tale om at give en Lov særlig for dette enkelte Tilfælde. Jeg vil i den Anledning meget indtrængende henstille, at man ikke fastholder dette Krav, hvis man ønsker en mindelig Løsning af Sagen. Under tidligere Frihedslovgivning for Folkekirken, f. Eks. da der var Tale om Valgmenighedsloven, hvor Anledningen var det kirkelige Røre i Ryslinge, var det Krav ogsaa fremme fra visse Sider, at man skulde lovgive for det enkelte Tilfælde, men paa Rigsdagen vandt dette ikke Tilslutning, man gik dør bort derfra og gav en almindelig Lovbestemmelse. Og naar der er blevet sagt, at ogsaa Menigheden skulde høres i et Tilfælde som dette, vil jeg gøre opmærksom paa, at i de Tilfælde, der maatte falde ind under en Lov som den foreslaaede, vil enhver Menighed være klar over, at naar den ved Indstillingen fastholder Ønsket om at faa en bestemt Præst, som Biskoppen ikke vil have, bliver den fri for det biskoppelige Tilsyn. Og med Hensyn til det særlige Tilfælde i Vaalse forekommer det mig oprigtigt talt, at Menigheden tilstrækkelig tydeligt og Gang paa Gang har udtalt Ønske om at faa netop denne bestemte Mand til Præst, og den har fastholdt Ønsket under disse aarelange Forhandlinger ved Retterne, hvor der havde været rig Lejlighed og — det skulde jeg tro — Opfordringer fra forskellige Sider til at frafalde dette Ønske. Men det er ikke blevet frafaldet. Menigheden har fastholdt det. Den Dag, Højesteretsdommen blev bekendt i Vaalse, kom der netop Udtalelser fra de ledende Mænd dør, og blandt andet sagde den Mand i Menig-

hedsraadet, der har været Arboe Rasmussens ivrige Modstander, de Ord, som jeg vilde ønske, adskillige andre ogsaa paa højere Steder havde sagt, at Højesterets Dom er noget, vi maa bøje os for, og han var rede til at tage Konsekvenserne af den. Et Medlem af Menighedsraadet har fremsat Udtalelser, der ikke lader nogen Tvivl tilbage om, at han fastholder det tagne Standpunkt.

Jeg vil haabe, det høje Ting ved at vedtage dette Lovforslag vil følge det Spor i den kirkelige Frihedslovgivning, som Rigsdagen til Lykke for vort Folk og for det kirkelige Liv i vort Folk har fulgt i Aarene siden 1849 til Dato. Jeg henstiller, at man alvorligt overvejer sin Modstand mod Lovforslaget, og jeg anbefaler det til villig og hurtig Behandling.

Dahl: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at fritage Biskopperne for en Pligt, som hidtil har paahvilet dem, nemlig den at meddele Kollats til de Præster, som faar kongelig Udnævnelse indenfor deres Stifts Omraade, og at føre et omfattende Tilsyn med dem. Lovforslaget stiller altsaa Biskopperne friere paa deres Embeds rent aandelige Omraade, end de hidtil har staaet. Vi ved alle, at det er et bestemt Tilfælde, der har givet Anledning til Lovforslagets Fremsettelse, og efter den udførlige Omtale, den højtærede Kirkeminister i Gaar gav af dette Tilfælde, skal jeg ikke gaa nøjere ind derpaa. Men Tilfældet er af den Art, at ligesom det i Dag er hændet for Biskoppen over Lolland-Falsters Stift, kan det i Morgen hænde for en Biskop over et andet Stift. Jeg finder derfor, det er rigtigt, at vi ikke giver en Lov, som blot gælder for Biskoppen over Lolland-Falster Stift, hvorved han bliver fritaget for denne sin nuværende Embedspligt, men at vi giver en Lov, som i givet Tilfælde kan finde Anvendelse paa alle Bisper i hele Landet. De har dog heller ikke selv ønsket, at Loven skulde indskrænkes til Lolland-Falsters Stift, men de har ønsket, at den maatte kunne faa Anvendelse ogsaa i de andre Stifter.

Det forekommer mig, som jeg sagde, at Lovforslaget stiller Bisperne noget friere i det religiøse Forhold til Menigheden, end de hidtil har staaet, og da Socialdemokratiet altid har hævdet Frihed i de religiøse og aandelige Forhold, kan vi derfor give dette Lovforslag vor Tilslutning og anbefale det til villig Behandling i det høje Ting. Jeg tror, at alle Partier, hvordan de end ser paa det,